

МАМОНТОВ Віктор Іванович (03. 09. 1937, с. Борисовка, нині смт Белгород. обл., РФ) — журналіст, письменник, громадський діяч. Батько [Е. Мамонтової](#). Член НСЖУ (1960), Міжнар. асоц. письменників баталістів і мариністів (1998). Заслужений працівник культури Молдови (1980) та України (1989). Лауреат всеукр. літ. премій «В ім'я добра» ім. С. Олійника (2008),

«Гілка золотого каштана» (2009), міжнар. літ. премії ім. К. Симонова (2008). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2005). Державні нагороди Білорусі, Угорщини, Ізраїлю. Закін. факультет журналістики Львів. вищого військ.-політ. училища (1963). Відтоді — військ. кор. низки дивізіон. окруж. газет (Узбекистан, Казахстан); 1986–91 — відп. ред. г. «Защитник Родины» Одес. військ. округу; від 1992 — заступник гол. ред. г. «Одеські вісті». Автор понад 30-ти книг поезії, прози, публіцистики. Жанри: повість, оповідання, новела, нарис; лірика, сатира та гумор. Тематика переважно військ.-патріот. та соц. спрямування. Твори М. друкували в Білорусі, Болгарії, Казахстані, Угорщині. Окремі його вірші покладені на музику композиторами України та Росії. Бере активну участь у суспільно-політ. діяльності, волонтер. русі.

Основні твори

Мотив судьбы. О., 1991; Дідусеві казки. О., 2008; На качелях лета. О., 2011; Чур меня. О., 2014; Такая выпала судьба. О., 2016; Ходите чаще на Привоз. О., 2016; Любитъ возможно лишь одну. О., 2016; Капитан Степь уходит в разведку. 3-е изд. Минск, 2017 (співавт.); Солдаты не плачут. О., 2017.

[В. С. Снятовський](#)

Бібліографічний опис:

Мамонтов Віктор Іванович / В. С. Снятовський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-63326>. — Останнє поновлення : 2025.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).